

Η κυρία Τόμσον στάθηκε μπροστά στην έδρα της, την πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς και απευθυνόμενη σε όλους τους μαθητές της είπε ένα μικρό ψευδαίσθημα, κάτι που συνηθίζουν όλες και όλοι οι δασκάλοι: "παιδιά, σας αγαπώ όλα το ίδιο". Παρόλα αυτά, η κα Τόμσον γνώριζε πολύ καλά ότι δεν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Οι προτιμήσεις υπήρχαν ανάμεσα στους μαθητές, απλά, έκανε ό,τι το καλύτερο για να μην το δείχνει. Κυρίως με ένα αγοράκι που ονομαζόταν Τέντυ. Τον παρακολουθούσε από την προηγούμενη χρονιά και έβλεπε ότι η εμφάνισή του ήταν πάντα απεριποίητη και το αγοράκι ήταν μονίμως άπλυτο. Η ίδια δεν δίσταζε να παίρνει ένα χοντρό κόκκινο στυλό για να σημειώνει τα λάθη του στα τετράδια εργασιών. Δεν δίσταζε να βάζει ένα μεγάλο "F" {fail} στο πάνω μέρος της σελίδας των γραπτών του. Όμως, στο συγκεκριμένο σχολείο που εργαζόταν η κυρία Τόμσον, ήταν υποχρεωμένη να ελέγξει το φάκελο του κάθε παιδιού καθώς επίσης τη βαθμολογία και τα σχόλια των προηγούμενων σχολικών χρόνων. Το φάκελο του μικρού Τέντυ τον άφησε τελευταίο... Όταν έφτασε η ώρα να διαβάσει το ιστορικό του παιδιού, αισθάνθηκε μεγάλη ντροπή!

"Ο Τέντυ είναι πολύ έξυπνο και χαμογελαστό παιδί. Οι εργασίες του είναι πάντα προσεγμένες και οι τρόποι του πολλοί καλοί. Χαίρομαι που τον είχα μαθητή μου", έγραφε η δασκάλα της Α' Δημοτικού.

"Ο Τέντυ είναι άριστος μαθητής. Τον αγαπάνε όλοι οι συμμαθητές του. Είναι όμως λίγο προβληματισμένος γιατί η μητέρα του είναι άρρωστη και τα πράγματα στο σπίτι δεν είναι εύκολα", έγραφε η δασκάλα της Β' Δημοτικού.

"Ο θάνατος της μητέρας του Τέντυ ήταν πραγματικό χτύπημα για τον μικρό. Προσπαθεί να κάνει πάντα το καλύτερο, όμως ο πατέρας του δεν δείχνει και μεγάλο ενδιαφέρον. Η κατάσταση στο σπίτι σίγουρα θα τον επηρεάσει αρνητικά αν δεν γίνουν ορισμένες αλλαγές", έγραφε η δασκάλα της Τρίτης.

"Ο Τέντυ έχει αρχίσει να αφαιρείται και δεν δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα μαθήματά του. Δεν δείχνει να έχει πολλούς φίλους και τις περισσότερες φορές κοιμάται την ώρα του μαθήματος", έγραφε η δασκάλα της Τετάρτης.

Ήδη η κα Τόμσον άρχισε να σχηματίζει εικόνα για το πρόβλημα του συγκεκριμένου παιδιού. Αισθάνθηκε μεγάλη ντροπή. Τώρα κατάλαβε γιατί τα δώρα που της έφερνε ο Τέντυ ήταν πάντα φτηνά και τυλιγμένα σε απλή, χάρτινη σακούλα από το μανάβη. Βραχιολάκι από το οποίο έλειπαν οι πέτρες, μπουκάλι

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

με τις πέτρες που έλειπαν και έβαλε λίγη από την κολώνια που της είχε χαρίσει ο Τέντυ.

"Σε ευχαριστώ που πίστεψες σε μένα. Η εμπιστοσύνη που μου έδειξες και η ενθάρρυνση μου άλλαξαν τη ζωή" της είπε ο Τέντυ την ημέρα του γάμου του.

"Κάνεις λάθος Τέντυ. Εσύ ήσουν αυτός που μου έδειξες τον τρόπο να κάνω σωστά τη δουλειά μου".

Η παρακάτω ιστοριούλα αναρτήθηκε σε κάποια ιστοσελίδα από ανώνυμο συγγραφέα. Είναι μια ιστορία καθημερινότητας που λίγοι γνωρίζουμε και ακόμα λιγότεροι είχαμε την τύχη να διαβάσουμε, ή να ακούσουμε. Ο μικρός

“Πρέπει να δεχτούμε την πεπερασμένη απογοήτευση, αλλά δεν πρέπει ποτέ να χάνουμε την ατελείωτη ελπίδα”

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ

κολώνιας μισογεμάτο... Προσπαθούσε βέβαια μπροστά στα άλλα παιδιά να δείξει πόσο της άρεσαν τα δώρα του μικρού Τέντυ. Μάλιστα έβαλε και λίγη από την κολώνια στον καρπό της. Ο Τέντυ εκκίνη την ημέρα είχε μείνει πίσω και της είχε πει "Κυρία, σήμερα μυρίζεται όπως η μαμά μου".

Εκείνη την ίδια μέρα, η κα Τόμσον έκλαψε από ντροπή. Από εκείνη την ημέρα όμως άλλαξε τη μέθοδο διδασκαλίας της και άρχισε να δίνει ιδιαίτερη σημασία στον Τέντυ. Έκατσε δίπλα του και το μυαλό του έδειξε να 'ζωντανεύει'. Όσο τον ενθάρρυνε, τόσο πιο θετικά ανταποκρινόταν. Μέχρι το τέλος της χρονιάς, ο Τέντυ ήταν ο πιο έξυπνος στην τάξη. Παρόλο που η ίδια είχε δώσει στην αρχή της χρονιάς ότι αγαπούσε όλα τα παιδιά το ίδιο, γνώριζε πολύ καλά ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση αυτό δεν αλήθευε. Ο Τέντυ είχε ξεχωριστή θέση στην καρδιά της.

Στα μετέπειτα χρόνια έβρισκε κάποιο σημείωμα κάτω από την πόρτα της από τον Τέντυ που της έγραφε για την πορεία των σπουδών του και ότι παρέμενε η καλύτερη δασκάλα που είχε γνωρίσει στη ζωή του. Τα χρόνια περνούσαν, ο Τέντυ σπούδασε, πήρε πτυχίο. Στο γάμο του κάλεσε την κα Τόμσον να καθίσει στο επίσημο τραπέζι. Φυσικά και η κα Τόμσον δέχθηκε να παραβρεθεί. Μάλιστα φόρεσε και το βραχιολάκι

Τέντυ δεν είναι το μοναδικό παιδί που βρέθηκε στη δυσάρεστη θέση να χάσει τη μητέρα του σε πολύ μικρή ηλικία. 'Ευθύνη' την πίκρα από την απώλεια της οικογενειακής γαλήνης και ισορροπίας -που είναι απαραίτητη για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας ενός παιδιού- από πολύ μικρός.

Η ζωή όμως του κάθε ανθρώπου είναι απρόβλεπτη. Υπάρχει κάτι που λέγεται ελπίδα και σε κάθε άνθρωπο εμφανίζεται με διαφορετική μορφή. Στον μικρό Τέντυ εμφανίστηκε με την παρουσία της δασκάλας του, σε μια στιγμή που το μέλλον του φαινόταν αβέβαιο, μουντό και διαγραφόταν με τα πιο μελανά χρώματα. Μια τυχαία συνάντηση, μια τυχαία γνωριμία ήταν αυτή που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αλλαγή της προσωπικότητάς του και τον έκανε πιο δυνατό και αποφασιστικό να αντιμετωπίσει τη ζωή. Ένα χέρι ανθρώπινο, μια γλυκεριά συμβουλή, τον ξύπνησε από το λήθαργο και την απάθεια στην οποία είχε πέσει και του έδωσε τα φτερά να πετάξει σε νέους ορίζοντες κρατώντας μόνο τις γλυκές αναμνήσεις του παρελθόντος και αποβάλλοντας ό,τι δυσάρεστο τις επακολούθησε.

Οι απώλειες ατόμων που αγαπάμε είναι δυστυχώς αναπόσπαστο μέρος της ζωής. Ο θάνατος, παρόλο που θεωρείται φυσιολογικό γεγονός στη ζωή του

κάθε ανθρώπου, προκαλεί διάφορες αντιδράσεις και αρνητικά συναισθήματα. Έρχονται στιγμές που κοιτάς τριγύρω και δεν βλέπεις παρά μόνο κενό. Ένα κενό μαύρο όπως και η πονεμένη ψυχή. Μια τρικυμία που δε λείει να γαληνέψει... Παρόλα αυτά, η ζωή συνεχίζεται και πρέπει να μάθουμε να ελέγχουμε την οργή, την θλίψη, το παράπονο που μας προκαλεί η απώλεια ενός αγαπημένου ατόμου και να προσπαθούμε να βρούμε ηρεμία μέσα στην καταιγίδα που μας βρίσκει. Δεν είναι εύκολο και σίγουρα χρειάζεται χρόνος, υπομονή και ελπίδα.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Βρέθηκαν μια μέρα στη Κόλαση ένας Έλληνας, ένας Αμερικανός και ένας Ινδός. Τους συναντάει ο Αρχιφύλακας και τους λέει. Σε όλους που έρχονται εδώ δίνω μία ευκαιρία να μεταφερθούν στο Παράδεισο.

Και βγάζει ένα τεράστιο μαστίγιο λέγοντας: «όποιος θ' αντέξει τρία χτυπήματα χωρίς να φωνάξει φεύγει στον Παράδεισο, μπορείτε να χρησιμοποιείται για ασπίδα ό,τι θέλετε. Πρώτος βγαίνει ο Αμερικανός.

- Τι θα έχεις για ασπίδα; Ρωτάει ο Αρχιφύλακας.
Ο αμερικανός σηκώνει μια τεράστια πέτρα και λέει «είμαι έτοιμος».
Σηκώνει ο Αρχιφύλακας το μαστίγιο, χτυπάει μια και φεύγει η πέτρα, χτυπάει δεύτερη και φωνάζει σαν τρελός ο αμερικανός.
- Επόμενος, λέει ο Αρχιφύλακας.
Βγαίνει ο Ινδός.
- Τι θα έχεις για ασπίδα;
- Τίποτα! -λέει ο Ινδός- 80 χρόνια γιόγκα έκανα και δεν νιώθω πόνο σωματικό ποτέ!

Πρώτο χτύπημα. Ο Ινδός «σσσασσας»
Δεύτερο χτύπημα. Ο Ινδός «σσσασσας»
Τρίτο χτύπημα. Ο Ινδός «σσσασσας»
«Α να πάρει!!!» κάνει ο Αρχιφύλακας «πρώτη φορά αντέχει κάποιος τρία χτυπήματα. Λοιπόν λέει είσαι ελεύθερος να πας στον παράδεισο»
- ΟΧΙ, λέει ο Ινδός, θέλω να μείνω και να δω. Σε όλα τα ανέκδοτα ο Έλληνας την βγάζει καθαρή, θέλω να δω τώρα πώς θα ξεμπερδέψει!

Εντάξει, μένει.
- Λοιπόν τι θα χρησιμοποιήσεις για ασπίδα ρωτάει τον Έλληνα...
- ΤΟΝ ΙΝΔΟ

Η Κάιλι παραμένει το χρυσό κορίτσι

Η Κάιλι Μινόγκ είναι 42 χρονών, αλλά ακόμη διαθέτει άφθονη γοητεία. Η τραγουδίστρια που έστησε την καριέρα της σε προκλητικές ενδυμασίες, συνεχίζει τις... αποκαλύψεις της στο τελευταίο βίντεό της. Με το χρυσό μίνι φόρεμά της και τα ασορτί υποδήματα, χρησιμοποιεί και κόκκινες μπότες για την παρουσίαση του τραγουδιού της Get Outta My Way.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Έμπειροι σερβιτόροι/ες και άτομο που ξέρει να χειρίζεται μηχανή του καφέ για να εργασθούν σε γνωστό καφέ-μπαρ.

Θα προτιμηθούν άτομα με πολυετή πείρα καθώς και όσοι είναι άνω των 30 ετών.

Για πληροφορίες απευθυνθείτε στην Γεωργία στο

0414 971 695